

En sann skepparhistoria 2

Jakten Kronan från Kämpersvik som kört klyvarn in i pissekuren i Strömstad kom cirka tio år senare, våren 1940, med last av styckegods från Göteborg. Lasten bestod bland annat av stora ostar, hästsömmar, spik till hästskor, bensinfat, ”kastpösar” hinkar med ett handtag och ögla i handtaget för att fästa rep i, trädgårdspumpar med mera.

1940 var en hård isvinter och Kronan kunde inte gå inomskärs utan fick gå in mot farleden till Grebbestad. Gustav Lundin stod vid ratten och Anker stod i fören och höll utkik.

Utanför Otterö ropade Gustav om de kunde svänga nu? Ja, ropade Anker, det tror jag vi kan. Men de missbedömde avståndet på grund av isen och gick på grund.

Kronan fick vatten över däck, men de kunde ta sig i livbåten. Pappa Anker hade lovat yngsta dottern Ulla, om hon hjälpte lillebror Karl Erik med läxorna när han var borta så skulle hon få en påse karameller när han kom hem. Anker hade kommit ihåg karamellerna trots grundstötningen och slängt upp dem på däck men inte fått dem med sig i ekan.

För Ulla som väntat på sina karameller var det nästan värre än att båten gått på grund, men dagen efter var Anker ner till Joelssons affär och köpte en stor apelsin i stället.

Efter att ha tagit sig fram genom isen med bara en åra som de fick vricka ekan med, kom de hem sent till Kämpersvik på natten och dottern Kerstin då 15 år berättar att Anker vandrade förtvivlat fram och tillbaka i huset, det var en ren tragedi, först att missta båten och ekonomisk katastrof då den inte var försäkrad.

Lasten var försäkrad men försäkringsbolaget ansåg det inte var värt att rädda lasten så Anker fick den. Med hjälp av två inhyrda fiskebåtar från Resö lyfte de upp Kronan såpass att de kunde bogsera in den till slipen i Grebbestad.

Förutom massor av ost till hushållet kunde pappa Anker sälja lasten. Bland annat en trädgårdspump till Lindbergspojarna vars fastighet ägs av Percy Barneviks familj. Vi vet inte om pumpen står kvar så det får vi kolla upp en annan gång.

Motorn till Kronan togs hem till Kämpersvik i Snickebo, uthus på gården där den togs isär och smordes upp. Motorn såldes senare till Vally som gick som passagerarbåt mellan Lysekil och Fiskebäckskil.

Kronan skänktes bort och blev till ved. Anker fick så bra betalt för last och motor att det trots tragedin att missta en båt, gick ekonomiskt med vinst.

I Kämpersvik fick snälla pojkar inte kyssa vackra flickor men det är en annan historia.

Karl Erik och Folke ”Anker” Andersson

